

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1072

01.10.2023 (134)

Ηγεσία μεταξύ εθνικής κοινότητας και ελιτισμού

από τον Michael Kühnen

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΙΤ

Κατά την περίοδο του αγώνα, το κόμμα αγωνίζεται για την πορεία προς τη Νέα Τάξη- μετά την κατάληψη της εξουσίας, ως πολιτική πρωτοποριακή οργάνωση της βούλησης του γερμανικού λαού (έθνους), δίνει τις κατευθυντήριες γραμμές για την υλοποίηση του κομματικού προγράμματος και συνεπώς για την οικοδόμηση της Νέας Τάξης- και για τα δύο καθήκοντα, χρησιμοποιεί την αρχή του Φύρερ για να εξασφαλίσει τη νίκη και την επιτυχία. Μετά την πολιτική νίκη του εθνικοσοσιαλισμού, δηλαδή την υπέρβαση του κυρίαρχου συστήματος, στη μαχητική ελίτ του κόμματος προστίθεται μια επαγγελματική ελίτ, η οποία επιτρέπει και υλοποιεί την οικοδόμηση της Νέας Τάξης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της σε όλα τα επίπεδα - μια επαγγελματική ελίτ στην οικονομία, την επιστήμη, τη διοίκηση, τη λαϊκή άμυνα, τη δικαιοδοσία, την κρατική ηγεσία και πολλά άλλα.

Σε όλα τα επίπεδα της ζωής του λαού, λοιπόν, ισχύει η αρχή του ηγέτη, δηλαδή η στάση της απεριόριστης εξουσίας στην υπηρεσία ενός καθήκοντος και μια εξίσου απεριόριστη προσωπική ευθύνη που μόλις συζητήθηκε- η λαϊκή κοινότητα διαμορφώνει, επομένως, σε όλους τους τομείς, μια ελίτ και της δίνει όλη τη δύναμη που της επιτρέπει να εκπληρώσει τα καθήκοντά της. Με αυτόν τον τρόπο αφυπνίζονται τεράστιες ενέργειες στο λαό, όλα τα αποθέματα ταλέντου

αξιοποιούνται πλήρως και κάθε άνθρωπος με ικανότητες θα βρει τη θέση που του αναλογεί και θα εργαστεί με όλες του τις δυνάμεις για την κοινότητα. Τα σχολεία της ελίτ δημιουργούνται για να δώσουν σε κάθε προικισμένο αγόρι, ανεξάρτητα από τον πλούτο ή την καταγωγή του, την ευκαιρία του. Αυτό γίνεται στο πλαίσιο μιας εκπαίδευσης σε οικοτροφείο, ώστε να παρέχεται επίσης η καλύτερη δυνατή εκπαίδευση χαρακτήρων, διότι αυτή η επαγγελματική ελίτ πρέπει επίσης να διαμορφώνεται σύμφωνα με παρόμοιες απόψεις, όπως συνέβαινε πάντα με την αγωνιστική ελίτ του Κόμματος.

Ποιες είναι αυτές οι πτυχές του σχηματισμού ελίτ στην εθνικοσοσιαλιστική Volksgemeinschaft;

Η ίδια η ιδέα της ελίτ είναι ένα από τα απαραίτητα και θεμελιώδη στοιχεία της εθνικοσοσιαλιστικής αντίληψης για τη ζωή - η ιεραρχία και η ιεραρχία είναι βασικές αρχές μιας τάξης που διέπεται από τον φυσικό νόμο και αντιστοιχεί βαθιά στη βιολογική μας σκέψη. Ωστόσο, θα πρέπει να ληφθεί μεγάλη μέριμνα ώστε να μην αναπτυχθεί καμία μη εθνική κυρίαρχη τάξη, η οποία να αισθάνεται ότι είναι κάτι καλύτερο, να διαχωρίζει αλαζονικά τον εαυτό της από την εθνική κοινότητα, να επιδιώκει τα δικά της συμφέροντα και να αντιλαμβάνεται την εξουσία της ως αυτοσκοπό και όχι ως καθήκον!

Το κόμμα, του οποίου οι ηγέτες και οι υπο-ηγέτες έχουν περάσει από την ανελέητη εκπαίδευση της ελίτ κατά την περίοδο του αγώνα και θα συνεχίσουν να εκπαιδεύονται σύμφωνα με αυτές τις αρχές, πρέπει να φροντίσει ώστε τέτοιες απαρχές παρεξηγημένης κύριας ανθρωπιάς να εξαλειφθούν πλήρως, αλλά αν είναι δυνατόν να αποτραπούν από την αρχή.

Αντίθετα, η επαγγελματική ελίτ, στην υπηρεσία της κοινότητας, θα μορφωθεί και θα διαμορφωθεί - τα μέλη της πρέπει να βλέπουν τον εαυτό τους χωρίς περιορισμούς ως Volksgenossen που, χάρη στις ικανότητές τους, έχουν κατακτήσει μια υψηλή θέση από την οποία είναι υποχρεωμένοι σε ολόκληρη τη Volksgemeinschaft, η οποία, άλλωστε, τους επέτρεψε να αναπτύξουν όλες τις ικανότητές τους και να τις χρησιμοποιήσουν χωρίς περιορισμούς εξ αρχής.

Στον εθνικοσοσιαλισμό, η Volksgemeinschaft και η ελίτ δεν είναι ασυμβίβαστες αντιθέσεις- υπάρχει σίγουρα μια ένταση μεταξύ τους, αλλά μια γόνιμη ένταση. Η μελλοντική μας, völkische ελίτ θα είναι μια βιασύνη για και μέσα στη Volksgemeinschaft.

Το καθήκον αυτής της völkisch ελίτ είναι να υλοποιήσει τη Νέα Τάξη σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του Κόμματος. Παραμένει ελίτ μόνο αν παραμένει προσηλωμένη σε αυτό το καθήκον. Μόνο από το καθήκον της και από την απόδοσή της, για την εκπλήρωση αυτού

του καθήκοντος, αποκτά το κύρος της. Οι ηγέτες που απομακρύνονται από αυτές τις θεμελιώδεις αρχές και επιδιώκουν την εξουσία για χάρη της εξουσίας χάνουν το κύρος τους και δεν ανήκουν πλέον στην ελίτ του λαού μας.

Στο έργο της, η επαγγελματική ελίτ φέρει απεριόριστη ευθύνη απέναντι στη Volksgemeinschaft ή στην πολιτική πρωτοποριακή οργάνωση εξουσίας που την ενσαρκώνει, δηλαδή το κόμμα μας. Μόνο έτσι μπορούμε να συμφιλιώσουμε την εθνική κοινότητα και την ελίτ και να δημιουργήσουμε τη Νέα Τάξη!

Η ΝΕΑ ΤΑΞΗ

Ο λαός μας βαδίζει από την παλαιά τάξη, τον κόσμο που μας περιβάλλει, προς τη νέα τάξη, έναν προηγμένο πολιτισμό που συμβαδίζει με το είδος και τη φύση. Το κύρος της μαχητικής ελίτ του κόμματος απορρέει από το καθήκον της προώθησης της εθνικής κοινότητας σε αυτόν τον δρόμο, όπως και το κύρος της επαγγελματικής ελίτ απορρέει από την κατάληψη της εξουσίας από το κόμμα σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς της εθνικής ζωής και του κρατικού οργανισμού.

Η κρατική και κομματική ηγεσία στο εθνικοσοσιαλιστικό Volksstaat είναι επομένως μια ελίτ στην υπηρεσία ενός καθήκοντος. Αυτό το καθήκον επιλύεται όταν το πρόγραμμα του κόμματος εκπληρώνεται - ιδίως όσον αφορά τα δύο βασικά αιτήματά του. Η Νέα Τάξη πραγματοποιείται όταν όλοι οι Volksgenossen διαμορφώνονται από την αρχή: Το κοινό καλό προηγείται του ατομικού συμφέροντος- και όταν η αληθινή Volksgemeinschaft που έχει προκύψει σε αυτήν έχει βρει ένα κρατικό και πολιτιστικό πλαίσιο στο οποίο δεν υπάρχει πλέον κανένα εργατικό και αβίαστο εισόδημα, όλοι οι Volksgenossen δημιουργούν πνευματικά ή σωματικά για την κοινότητα, η οικονομία του συμφέροντος έχει ξεπεραστεί, όλη η κοινωνική ζωή βρίσκεται σε αρμονία με τους νόμους της φύσης και με την völkisch Eigenart, και τα άλλα σημεία του προγράμματος του NSDAP έχουν επίσης εκπληρωθεί. Μια τέτοια τάξη πραγμάτων είναι ασφαλής, ικανή να αντέξει και να αναπτυχθεί μόνο όταν έχει καταφέρει να διαμορφώσει τρεις γενιές σε αδιάκοπη διαδοχή και στην κατοχή της εξουσίας. Μόνο η τρίτη γενιά θα μεγαλώσει ολοκληρωτικά μέσα στο νέο πνεύμα και θα μπορέσει να το διατηρήσει και να το μεταδώσει ανόθευτο.

Σε αυτό το σημείο το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα διαλύεται, ο στόχος επιτυγχάνεται και η μαχητική, καθώς και η επαγγελματική ελίτ της εθνικής μας κοινότητας συγχωνεύεται σε μια ενιαία, αληθινή φυλετική αριστοκρατία ηγετών που ενσαρκώνουν μέσα τους την υψηλότερη αξία της φυλής και της προσωπικότητας!

Ο νόμος σύμφωνα με τον οποίο αναπτύσσεται η Νέα Τάξη δεν είναι τότε πια ο

δεσμός με το έργο, το οποίο έχει εκπληρωθεί, αλλά η ελευθερία:

Η Νέα Τάξη είναι μια τάξη ελευθερίας στην οποία κάθε μέλος του λαού - είτε είναι εργάτης, είτε στρατιώτης, είτε ηγέτης - μπορεί να συνειδητοποιήσει και να εξευγενίσει τον εαυτό του απεριόριστα ως προσωπικότητα, όπως στην κοινότητα. Αυτό ισχύει και για το ηγετικό στρώμα της Νέας Τάξης, τη νέα φυλετική αριστοκρατία, η οποία θα εγκαθιδρύσει μια πραγματική κυριαρχία των καλύτερων. Είναι πιθανό ότι θα ενωθούν κατά κύριο λόγο σε θρησκευτικές κοινότητες, οι οποίες μπορούν να προσφέρουν στέγη και ευκαιρίες ανάπτυξης στις πιο διαφορετικές εκφράσεις της προσωπικότητας και έτσι να εμβαθύνουν και να εμπλουτίζουν συνεχώς τη ζωή.

Η κατάχρηση της ελευθερίας από τους συντρόφους του λαού δεν είναι περισσότερο αναμενόμενη από την κατάχρηση της εξουσίας από την κυρίαρχη φυλετική αριστοκρατία, διότι η δέσμευσή τους για την επιβίωση και τη φυσική ανάπτυξη του λαού μας (διατήρηση και ανάπτυξη του είδους) έχει γίνει αυτονόητη - και μια άφθαρτη γερουσία παρακολουθεί τα πάντα, Μια άφθαρτη γερουσία, ένα συμβούλιο γερόντων σοφών και θεραπευτών, παρακολουθεί τα πάντα για να διασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξει ποτέ ξανά αποξένωση μεταξύ πολιτισμού και φύσης, ότι ο πολιτισμός, με όλη την ανώτερη ανάπτυξή του, την εμβάθυνση και τον εμπλουτισμό του σε πνευματικό και υλικό επίπεδο, αναπτύσσεται πάντα σε αρμονία με τη φύση και τους νόμους της ζωής της.

Αυτή η Νέα Τάξη δεν είναι ένας παράδεισος, δεν είναι μια χώρα με γάλα και μέλι - είναι μια τάξη σκληρής δουλειάς, προσπάθειας, στάσης και στυλ (όχι μόνο για να είμαστε μια φυλή, αλλά για να έχουμε μια φυλή, σύμφωνα με το παλιό σύνθημα, το οποίο δυστυχώς έχει εκφυλιστεί σε καρικατούρα στις μέρες μας: Η ευγένεια υποχρεώνει - και ολόκληρος ο λαός μας πρέπει να αισθάνεται ότι είναι ευγενής, να δίνει έκφραση και πραγματικότητα στην ευγένεια της εργασίας!), είναι μια τάξη του αγώνα και όχι της χαλαρότητας, της δημιουργικότητας και όχι της απραξίας, η Νέα Τάξη είναι η τάξη μιας μεγάλης εποχής και μια τέτοια τάξη δεν είναι ποτέ άνετη, τότε η άνεση και το μεγαλείο αποκλείονται αμοιβαία. Δεν είναι η τελική κατάσταση της ιστορίας των ανθρώπων, αλλά η αφετηρία για έναν διαρκή αγώνα για ανάπτυξη, για μια εικόνα του ανθρώπου που βλέπει πραγματικά τους ανθρώπους ξανά ως εικόνες των θεών και όχι ως σμήνη μυρμηγκιών, πλαστικών ζώων και ρομπότ καταναλωτών! Και σε αυτή την τάξη, οι καλύτεροι θα κυριαρχήσουν και θα κυριαρχήσουν - κυρίαρχη φυλή, που αναδύεται από γενιές ευγονικής επιλογής και διαμορφώνεται από την αναπαραγωγή, τη συμπεριφορά και το στυλ- κυρίαρχοι του λευκού κόσμου και της νέας εποχής - γέφυρες μέχρι το επόμενο στάδιο της εξέλιξης του ανθρώπου, όπως ο Νίτσε προφητικά προέβλεψε και λαχταρούσε στην εικόνα του υπεράνθρωπου!

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ξανά και ξανά επισημάνθηκε εδώ ότι, από τον απλό σύντροφο του κόμματος μέχρι τον ηγέτη του κόμματος, κάθε σύντροφος πρέπει να αισθάνεται ότι είναι εργαλείο και υπηρέτης του κόμματος, να ενσωματώνεται στην κοινότητα του κόμματος και να υποτάσσεται στη γραμμή του κόμματος. Για τον εθνικοσοσιαλιστή, το κόμμα είναι μια σχεδόν μυστικιστική κοινότητα, το σπίτι και το νόημα της ζωής, είναι το όλον, το οποίο είναι πάντα περισσότερο από το άθροισμα όλων των μερών- είναι ένας οργανισμός ειδικού είδους, που χαρακτηρίζεται από μια ομαδική ψυχή, ένα ύφος, μια παντοδύναμη στάση ζωής: **Το κόμμα έχει πάντα δίκιο!**

Αλλά τι είναι αυτό συγκεκριμένα - το κόμμα; Εξάλλου, και αυτό χρειάζεται ανθρώπους για να μπορεί να δράσει- ανθρώπους που ενσαρκώνουν το κόμμα, καθορίζουν τη γραμμή του και δίνουν εντολές και οδηγίες στο όνομά του - και όμως θα πρέπει πάντα να παραμένουν υπηρέτες του κόμματος, υποτασσόμενοι σε αυτό. Ποιος ή τι είναι το κόμμα;

Για τον απλό κομματικό σύντροφο, για τον απλό πολιτικό στρατιώτη, ο άμεσος προϊστάμενός του είναι το κόμμα - μέσω του στόματος του οποίου του μιλάει το κόμμα- το να αντιταχθεί κανείς στις διαταγές του σημαίνει να αντιταχθεί στο κόμμα και έτσι να σαμποτάρει τη νίκη. Αυτό ισχύει εφόσον αυτός ο σύντροφος της ηγεσίας ενεργεί πραγματικά σύμφωνα με τη γραμμή του κόμματος και για λογαριασμό του. Αν απομακρυνθεί από αυτήν, χάνει αυτομάτως την απεριόριστη εξουσία του, την οποία μπορεί και πρέπει να διεκδικήσει ως ενσάρκωση του κόμματος.

Κάθε μέλος της ηγεσίας είναι με τη σειρά του υφιστάμενος ενός ανώτερου πολιτικού ηγέτη και στη σχέση του με αυτόν ισχύει ό,τι ειπώθηκε προηγουμένως. Και τα ανώτερα στελέχη του κόμματος είναι επίσης υποταγμένα στην ηγεσία του Ράιχ, η οποία ενσαρκώνει το κόμμα γι' αυτούς, εφόσον οι ίδιοι υποκλίνονται στη γενική γραμμή. Τέλος, τα μέλη της ηγεσίας του Ράιχ αναγνωρίζουν τον αρχηγό του κόμματος ως την ανώτατη ενσάρκωση του κόμματος, ο οποίος καθορίζει τη γραμμή του κόμματος και οδηγεί ανεπιφύλακτα το NSDAP στον δύσκολο αγώνα του.

Αλλά ακόμη και ο αρχηγός του κόμματος δεν είναι το ίδιο το κόμμα- και αυτός δεν δίνει αυθαίρετες εντολές, αλλά φέρει ευθύνη απέναντι στο κόμμα και υποτάσσεται στην κοινότητά του. Φέρει αυτή την ευθύνη απέναντι στην ιστορία, αλλά δεν είναι μόνο αυτό:

Ο αρχηγός του κόμματος, επίσης, μπορεί να υπακούει άνευ όρων μόνο εφόσον έχει το δικαίωμα να ισχυρίζεται ότι μέσω αυτού το ίδιο το κόμμα εκφράζει τη

θέλησή του- γιατί το NSDAP είναι ο φορέας της θέλησης και η εμπροσθοφυλακή του έθνους - όχι ένας άνθρωπος! Έτσι, δεν είναι μόνο η κρίση της ιστορίας που μπορεί να του αρνηθεί το δικαίωμα να ενσαρκώνει το κόμμα και να καθορίζει την κατεύθυνσή του στο όνομά του:

Για τον ηγέτη του κόμματος, το κόμμα εμφανίζεται μια φορά στην ηγεσία του Ράιχ, διότι όπως κάθε άλλος πολιτικός ηγέτης, πρέπει και αυτός να αποκτήσει και να διατηρήσει την εμπιστοσύνη των άμεσα υφισταμένων του. Χωρίς την εμπιστοσύνη των ηγετών του Ράιχ, ένας ηγέτης κόμματος δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ενεργεί στο όνομα και για λογαριασμό του κόμματος. Παρόλο που καμία ηγεσία του Ράιχ δεν μπορεί να ανατρέψει έναν ηγέτη του κόμματος, τα μέλη του μπορούν επίσης να προσφύγουν σε μια ανώτερη αρχή, εάν συνειδητοποιήσουν ότι ο ηγέτης του κόμματος δεν ενσαρκώνει πλέον στον εαυτό του τη θέληση και την αποστολή του κόμματος.

Αυτό το ανώτατο αξίωμα του NSDAP είναι η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ του κόμματος, η οποία εκλέγει τον αρχηγό του κόμματος, στο σύνολό της έχει το δικαίωμα να ασκήσει βέτο σε οποιαδήποτε απόφαση και, αν χρειαστεί, μπορεί ακόμη και να ανατρέψει έναν αρχηγό του κόμματος που έχει πάψει να βρίσκεται στην υπηρεσία του κόμματος. Η Γερουσία είναι η αρχή ελέγχου, η συνείδηση του NSDAP. Σε αυτήν, και για τον αρχηγό του κόμματος, ενσαρκώνεται ένα κόμμα, του οποίου είναι υπηρέτης, όπως και κάθε ένας από τους κομματικούς του συντρόφους!

